

[H. C. Hansen.]

måde muligt, og det har vi fra vor side accepteret. Da den højtærede finansminister var menigt medlem, indkaldte han mig 4 måneder eller 3½ måned før finanslovforslaget skulle vedtages. Han havde da dannet sig sine bestemte skøn. Jeg svarede ham ved den lejlighed, at jeg ville komme med en økonomisk oversigt hen i januar og med ændringsforslag, såsnart et bedre skøn var muligt, ligesom der lå forskellige anliggender, som i så henseende måtte tages i betragtning, før et redeligt skøn kunne anlægges. Jeg anlægger ikke et skøn, der er snert, men hvis vi endelig skal tale om det, har vi her i det høje ting af den højtærede finansminister fået forelagt et skøn, der vistnok balancerer på 15 mill. kr., eller var det 12, i underskud. Så snert skønner den højtærede finansminister, og når han gør det, synes jeg, han skal spare sine morsomheder over andres skøn, fordi han udmærket ved, at skønnene bevæger sig i deres helhed indenfor rammen af en betydelig usikkerhed.

Jeg skal forlade dette punkt og sige, at den højtærede finansminister skal ikke more sig over manglen på kritikere af regeringen i dag. Jeg har sagt i min indledning, at jeg har ikke følt trang til at gentage min tale fra første behandling. Jeg ved ikke, om det er hensigten, at vi skal holde de samme taler, hver gang vi skal sige noget ved disse lejligheder. Jeg henviser til denne tale. Jeg fik at vide af den højtærede finansminister, at jeg havde nøjedes med at nævne en banalitet, nemlig den forøgede skattestigning under denne regering. En banalitet! Jeg synes, det er en fortrinlig betegnelse. Hele dette anliggende, som var konservatismens og venstres hovedanliggende under sidste valgkamp, og hvor udviklingen har formet sig sådan, at denne regering med vor og det radikale venstres hjælp har måttet gennemføre den største skatteforhøjelse, som har fundet sted i umindelige tider, er en banalitet, siger den højtærede minister. Jeg er ikke sikker på, at vælgerne mener det samme, jeg er ikke tilbøjelig til at tro det. Jeg vil tro, at de imellem det, man sagde, og det, man lovede, og det, man udførte, vil se et misforhold, som gør, at de må stille spørgsmål om, hvad man kan henholde sig til fra disse politikeres side, når der er tale om at give vælgerne besked.

Jeg skal nøjes med disse bemærkninger til den højtærede finansminister og derefter

forsøge på i nogle korte bemærkninger at knytte et par kommentarer til enkelte af de ting, der er fremført her.

Den diskussion om valutabalancen, som har været ført længe nok, skal jeg skænke det ærede medlem hr. Poul Møller. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, jeg er enig i de betragtninger, som findes i den økonomiske årsoversigt, og som viser, at al den tale om valutaforbedringer er noget snak, den kan man spare sig. Lad os holde os til realiteterne. Lad os glæde os over den forbedring, der er, og være enige om, at hvis det ærede medlem hr. Poul Møller inden valgslaget kommer ud og bliver konfronteret med en pludselig nedgang i valutastillingen, så vil han ikke stå og fortælle, at det er regeringens skyld. Det vil han lade være med, såvidt jeg forstår hans temperament og indstilling. I hvert fald vil han sandsynligvis forsøge at undgå at tale om det. Men lad det ligge.

Hvad priserne angår, henviser jeg til tidligere diskussioner. Der er sket en forhøjelse af pristallet på 44 points under den regering, der startede under parolen: Enten falder Hedtoft, eller også stiger priserne. Regeringen vidste, at det var falsk propaganda, at ingen regering kan holde alle prisstigninger ude. Alligevel fører den en sådan propaganda i forvejen, og resultatet ses her: en regering, der gennemsnitligt i de år, der er gået, har haft en forøget arbejdsløshed faktisk i alle fag. Der er en gunstigere udvikling i øjeblikket med hensyn til beskæftigelsen. Jeg tør slet ikke gå ind i en diskussion om det nu af hensyn til det ærede medlem hr. Poul Møller. Jeg forstod, at der var en diskussion for nogen tid siden, hvor den højtærede finansminister fortalte, at det havde været regnvejrr, da man gjorde tallet op. Nu er det jo godt vejr. Det er lidt svært at bevæge sig i vejrfasen. Jeg holder mig til den simple kendsgerning, at der efter den økonomiske årsoversigt har været en betydelig stigning af arbejdsløsheden og nedgang i produktionen gennem de 2 år, denne regering har siddet.

Det ærede medlem sagde, at vi ikke havde foreslået skattelettelse. Den første skattelettelse i mangfoldige år var den, jeg foreslog i 1949. Det var den skattelettelse, der derefter blev forøget under de forhandlinger, der fandt sted her på rigsdagen mellem de forskellige partier, så det må være en fortalelse, det ærede medlem her